

עורך נשנה, כיתוב: אורי סלע הכתב הראשי: עמנואל פת

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, תבנית: נח הצלם הראשי: דן ברנע

חברי המערכת: דוב איתן, משה כזאפריס, יוחאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, יליזבט גליי, אופקר טאובר, סילבי קשת

ציירי שער: יואל כוכוולד, שלמה כרדור, שמואל בק, שרנא וייל, זב ליפמן, סיליס סנר, סאול קור, גרט רוסשילד

ראש מצרפת, חיפה: חיים כרמל

סופרי חוץ: נבריאל דנון, יוש מקסים סלומון

מנהל נייעדה: מנחם מבצעים, דוד טויב

ראש המנהלה: שלמה הררי

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב נליסקון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אה"ל") ת.ד. 136, תל. 26785 מען המכרית: "עולמס"ס" מויל: העולם הזה כע"ס

חובוט: רפוס ישראל כע"ס ת"ס מס' 837 שנה 17 כ"ז חשוון תש"ד 5.1.53

א"י 4' 2'

היהודים יש להם כל מיני חשבונות משלהם, ובינתיים אני לא יכול לראות את הורי. אבל אין דבר, בעוד חמש-עשרה שנים יהיה בסדר.

ידעתי שערבים רבים חוצים את הגבול כדי לפגוש את בני משפחתם. שאלתי אותו: "אתה רוצה לומר שאינך יכול לראות אותם בכלל? האם מעולם לא עברת את הגבול?" "חס וחלילה. זה עסק מסוכן. רק אנשים שרוצים לעשות משהו מעבר לגבולות חוצים את הגבול. סתם ככה לא נכנסים לשטח ארץ ישראל — אפילו לא בשביל לבקר הורים. אני מתקשר אתם רק דרך הדואר. מקפריסין יש קשר ישיר עם מדינת ישראל. אבל בזמן האחרון אני לא מקבל שום תשובה. התחלתי לדאוג להם. אני גם הפסקתי לשלוח מכתבים לראש המדינה. וכל זאת כדי לנתח את מה שיש לעירער עצמו ראה — טוב שראה — במסל.

אולי היינו הולכים לפי עתה של חיים תבון, חיפה, ונכנסים לעומקו של שטח ירידני כדי לפגוש ב"י? מה צבאים שם, מה היה קורה? חוץ מהתקופה הזו, מקוררים כבוד לנשק הישראלי היינו במי לאים מספר של ניגור לאותם האנשים המושגים בחוטים ומעניינים במחיתות מתמחה במרחב. ב. שריון, תל-אביב

החברים הגיעו לאוטובוס למסעדה קטנה, במחצית הדרך. הזמנו את בני שיחנו לשחות משהו קר. המלצר לא הספיק עוד למוזג לנו את הקוקטייל וכל אחד מארבעתנו כבר תחב את ידו לכיס והכריז בחגיגות: "אני משלם את זה." פחדתי גורא שמא ארציא כסף ישראלי מכיס.

כשהתקרבו ללימסול הוא הצביע על אנה לבנה שעגנה מול העיר. היתה זו א/ק נגבה, אשר עליה עמדו להסליג לארץ. "וזהו אניה ישראלית" הוא אמר. "כמה הייתי נותן אילו יכולתי לעלות על סימונה ולהסליג לחיפה." ניחמנו אותו: "אין דבר, עוד מעט תוכל לעשות זאת."

הוא לא נראה משוכנע. גם אנחנו לא האמינו בדבריו התנחומים. כשהתקרבו ללימסול הוא הצביע על אנה לבנה שעגנה מול העיר. היתה זו א/ק נגבה, אשר עליה עמדו להסליג לארץ. "וזהו אניה ישראלית" הוא אמר. "כמה הייתי נותן אילו יכולתי לעלות על סימונה ולהסליג לחיפה." ניחמנו אותו: "אין דבר, עוד מעט תוכל לעשות זאת."

הוא לא נראה משוכנע. גם אנחנו לא האמינו בדבריו התנחומים.

הוא של שלוש שבועות בכת אחת, וזה דיוק ביים האחרון לפני בחינה (אחת מ"ב בחינות הנמר ברפואה, ולא מההאלת שבה) ולמרות כל השבועות וההכנות לזרוע את העתונים לתנור סיד לשר

אלוף הכילה 1953

כדי לתרום תרומה כל שיהיה להרמת מצבה הרוח כל שיהיה ציבורי, החליט העולם הזה ללכת בדרכי עתונים מצויירים אירופיים ולארגן תחרות ארצית על אליפות הא"י ראשונה בתקיים בעוד שבו ערים הפרטים מתפרסמים בעמוד 14 של גליון זה.

אחרי סיום תחרות זו יאר-גן העולם הזה מרוץ של מלצרים ומלצריות אשר הי משתתפים והמשתתפות בו ישאו תוך כדי ריצה מגש עם בקבוק וכוס.

בעבודה באותה מידה שיכול לעשות זאת לבן. כהוכחה יכול לשמש מקום עבודתי, בו נמצאים יותר שחורים מלכנים בעבודות מסתת.

אנשים מוזרים, הלכנים, קודם מסתכלים בבחן על כל השחורים, ואחר כך הולכים לפשתית כדי ששחור ישתוף ויהיה שתור. אם זה לא סימון של רגש נחיתות, אני לא יודע מה זה.

אולי סימן של שגעון גדלות...

פיתוח המשחה יישר ויחכם על המאמר. לשכת העבודה האמרי תית" (העולם הזה 825). זמני מרשה לעצמי לומר שחנני ברסמכא בנידון ומרטי המורה שטחיים לפני.

ברצוני לציין כי באותו משרד (משרד הסיומת) קרה זה עתה מקרה דומה: פקיד בעל כושר פקוד לה רב ומצליח בתפקידו פוטר ממשפת, היתה ואחר מאנשי מועצת סתעול ירושלים חייב את ההחלטת המשרד לקבל אדם אשר נראה לו אי שית. מתברר כי היה קרוב משפחה.

פונן קשה, ירושלים

מכל אנשי העם אשר העולם הזה היה במקו הופעה כשבילים, הני ליזלי גליי הוא המוצלחת ב"י יותר. שמרו עליה היטב ושננו לעצמכם: אם אין לי ליזלי — מי לי?

מוניח שביט, נשר

ואם לא עכשיו, בגליון אחד. ישר הרשימה שלה על ספרי הלימוד היתה 100 אחוז. אילו היתה לי מורה כזו ששהייתי עוד תלמידי בית ספר, הייתי מניע הרוק מאד...

למערכת העולם הזה? 100 אחוז היו גם דענו ואורני. ברצוני רק להעמיד את רעני על טעות אחת: תחת הציור מספר 8 של חבר נמר (העולם הזה 836) כתוב את העצמי אימך אל לב. חיבק בשתי ידיו. ואילו למעשה מחוס החבר נמר את העצמי רק ביד אחת ויזר השניה תומכת בלחיו.

צבי רפפורט, מדרה

במקרה זה אין רעני ואשם. החבר נמר הווי את זה אחרי שננמר הציור.

מכנסים קצרים (למדוי) אחם טוענים על מילי ויטלי מסתובבת במכנסים חני קצרים עד קצה חיובלת בספר עושה חתמים (העולם הזה 835) אינה מלמדת טיפוס של קיבוץ.

שני בת קיבוץ הראל, ענת באותו גליון. האם ישנה יכולת מכנית לפצק אותם עוד יותר? זאב לונשטיין, תל-אביב

מיס הומצא על-התאנה החלוצי. עושה הפליטה הכיח לי דבר אחר. כל עוד יא תע תעשיית המכנים הישראליים לעשות לחטים כאלה, כדאי לבקש מהחליבור שחברים כל המכנים העבריים המקוריים, ואל שנינו לי שואת לא הצעה רצינית, או שהיא מובאת בלהם הרנע. חיים גלמן, בת"ים

בואו, ולמרות החוסר הכרונני בזמן שבמצב, איך אש"י להתנער, מוהחים את החבילה, משתעוים על הרצפה וקוראים את שלושת העתונים מהכותרת הראשונה עד לפתרון התשבץ, ומאכזבים את כל אורחיהם ומרביחו של הערב, במקום ללמוד — או מתרגום. מתרגום שיש בארץ המורה שאון לה מה לעשות אלא לכתוב עתונים כאלה! עליו והצליחו.

ד. שמרלינג, ציריך, שוויץ

שאהה צבאית ברצוני לדעת מרוען אין העולם הזה נמצא בכפיים שלנו, כמו כל שאר העתונים והשבועונים. האם מפני שתתן הסגלה את האמת אינו מוצא חן ומ" שום כך אין מספקים אותנו לחיליים?

את השאלה הזאת ייטיב הקורא צפרי לשאול את האגף האחראי של הצבא.

הגמול — למי? ברצוני לברך אותכם על דבריכם האמיצים ב" עניין קיובי (העולם הזה 833). אשר אריהם אני מצטרף בכל לבי. כחיל וחתם הנני עומד נדהם בפני פעולה חסרת-תבונה וחסרת-אחריות זו, זמר עינה על התהום אשר לתוכה אנו מנגללים.

אי שמן שירה, הדסים

ברבריו בא אורי אבנרי לידי חסנה שעל מע" שה יהיו אמנם היה צריך לנמול, אך לא במעשה קיובי אלא בהתקפה צבאית על צבא-הירדן... הרי לשם ביצור עצם ק"ומנו דרושה לנו נישנה של שלום ושאפה כנה לידידות עם הערבים. בד בעד עם מלחמה במנהיגותם הכושלת, אשר מבוכן זה לפחות אינה שונה במהותה ממנהיגותנו שלנו.

אריה לבנה, תל-אביב

קחייתי למצוא נישנה אל שורשי כפייה. הצעות קונקרטייות לניקמת המדיניות הנכונה כלפי המרחה הערבי. ייחטם לשם כך את מרשל רומל, ליוניס קיסר (או ברנרד שאון). אצ"ל, הנהגה ה" לנ ו"ל הערבי" וכל זאת כדי לנתח את מה שיש לעירער עצמו ראה — טוב שראה — במסל.

חיים תבון, חיפה

אולי היינו הולכים לפי עתה של חיים תבון, חיפה, ונכנסים לעומקו של שטח ירידני כדי לפגוש ב"י? מה צבאים שם, מה היה קורה? חוץ מהתקופה הזו, מקוררים כבוד לנשק הישראלי היינו במי לאים מספר של ניגור לאותם האנשים המושגים בחוטים ומעניינים במחיתות מתמחה במרחב. ב. שריון, תל-אביב

החברים הגיעו לאוטובוס למסעדה קטנה, במחצית הדרך. הזמנו את בני שיחנו לשחות משהו קר. המלצר לא הספיק עוד למוזג לנו את הקוקטייל וכל אחד מארבעתנו כבר תחב את ידו לכיס והכריז בחגיגות: "אני משלם את זה." פחדתי גורא שמא ארציא כסף ישראלי מכיס.

כשהתקרבו ללימסול הוא הצביע על אנה לבנה שעגנה מול העיר. היתה זו א/ק נגבה, אשר עליה עמדו להסליג לארץ. "וזהו אניה ישראלית" הוא אמר. "כמה הייתי נותן אילו יכולתי לעלות על סימונה ולהסליג לחיפה." ניחמנו אותו: "אין דבר, עוד מעט תוכל לעשות זאת."

הוא לא נראה משוכנע. גם אנחנו לא האמינו בדבריו התנחומים. כשהתקרבו ללימסול הוא הצביע על אנה לבנה שעגנה מול העיר. היתה זו א/ק נגבה, אשר עליה עמדו להסליג לארץ. "וזהו אניה ישראלית" הוא אמר. "כמה הייתי נותן אילו יכולתי לעלות על סימונה ולהסליג לחיפה." ניחמנו אותו: "אין דבר, עוד מעט תוכל לעשות זאת."

הוא לא נראה משוכנע. גם אנחנו לא האמינו בדבריו התנחומים.

הוא של שלוש שבועות בכת אחת, וזה דיוק ביים האחרון לפני בחינה (אחת מ"ב בחינות הנמר ברפואה, ולא מההאלת שבה) ולמרות כל השבועות וההכנות לזרוע את העתונים לתנור סיד לשר

הוא של שלוש שבועות בכת אחת, וזה דיוק ביים האחרון לפני בחינה (אחת מ"ב בחינות הנמר ברפואה, ולא מההאלת שבה) ולמרות כל השבועות וההכנות לזרוע את העתונים לתנור סיד לשר

השבועון המצוייר לאינפורמציה

הירחור השבוע שתי גדות לירדן, שזו של דאלס, זו גם כן.

יומנו של דני פושטמן, תלמיד כיתה ג'

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

לחי. אחרתי רבע שעה לשיי ורבע. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת

יום ראשון, קמתי בבש. אמא אמרה לי שזה כוס חלב או ברחתי ואז עמתי בתור לאותובוס. הנהג אמר להי כנס פנימה או נכנסתי פנימה וגברת אחת נתנה לי סטירת